

IN PROCESSV LVDOVICI DE EXEA, SVPER EMPARAMENTO.

Responsum in causa propria.

VAMVIS, *Natura mortalium, hoc quoque nomine praua, & sinistra dici potest, quod in suo quisque negotio hebetior est, quam in alieno, ut dicebat Curtius in Alex. Rationem insuper addens, Quia turbida facta sunt consilia eorum qui sibi suadent, obstat alijs metus, alijs cupiditas, nonnunquam naturalis eorum, quæ cogitaueris amor.* Cæterum præeuntibus tot clarissimis eloquentiæ luminibus, Iustinianeis verbis utar in *l. restituendæ, C. de Aduoc. diuers. jud.* Consiliosissimisque viris, & caularum patronis, qui nostris desiderijs iure fulcitis, suis etiam subscriptionibus robor, & incrementum, quam maximû prestiterunt; facile mihi per sua, à recto Iurisprudentiæ tramite aberrare non posse, sed fugatis proprij commodi affectibus, veritatis, & iustitiæ viam adornaturum; quod ut præstem placuit, excellissimi Senatotes, factum ex quo ius oriri interpretum vulgus dicitur in medium proferre.

Antonius ab Exea Prens meus, in vltima cera Annæ Fernandez, qua cum genialis thori reuerendam contraxit societatem heres hæretque fuit adscriptus; eo tamen adiuncto onere ut inter communes filios Hieronymi, Antonium, & Annam

A totam

toram suam substantiam, quæ quindecim mille librarum Iac-
 censium numero constabat, prout paternæ prouidentia conue-
 niebat diuideret, ea insuper facultate elargita, vt alij plus, mi-
 nus alteri, et ratio nihil prout vellent designaret. Obijt Anna testa-
 trix superstitibus marito, & liberis, & cum prædictam filiam An-
 nam Pater nuptui vellent collocare cū Augustino Ludouico Malo
 Iuriscoconsulto, nuptialibus tabulis promissit nouem mille libras in
 censibus, & pecunia numerata; declarans vt facultate commissa
 seque ab onere fideicommissi in ea quantitate exonerans, iuxta
 fidem testatrici debitam, præscripsit autem filia in hac donatio-
 ne legem, & conditionem hanc, quam, & filia non tantum admi-
 sit, sed plene, & plane professæ fuit sub hijs verbis, Los quales di-
chos ciento, y ochenta mil sueldos laqueses en dinero, y censales ar-
riba dichos, y expressados, el dicho Antonio de Exea los da, y
manda a la dicha Anna Paula de Exea su hija, y aquella los trae
con tal pacto, vinculo, y condicion, y no en otra manera, que si la
dicha Anna Paula de Exea acaeciere morir sin hijos, ni descen-
dientes suyos legitimos deste, o otro qualquiere matrimonio, que por
muerte del dicho su futuro marido huuiere contraydo, o muriendo
con tales hijos acaeciere morir aquellos menores de edad de cada ca-
torze años; que en qualquiere de los dichos casos la dicha Anna
Paula pueda disponer, y ordenar en quien, y como quisiere de los 60.
mil sueldos laqueses, parte, y porcion de los dichos ciento, y ochenta
mil sueldos laqueses, y los ciento y veinte mil sueldos laqueses res-
brado Geronimo Pasqual de Exea su hermano. Hac dotali cautio-
ne adhibita Augustinus Malo matrimonij federe duxit Annam,
que infeliciter breui temporis curriculo, orbata marito, filio gra-
uida remansit, qui, & ipse ante pubertatem migravit. Repetit
Anna nuptias, plus iusto anno emenso, & in secundis suæ dotis
cautionibus adduxit prædicta, & alia bona sua absque eo, quod Pa-
ter adesset, adfuit tamen frater suus Hieronymus, cui iterum
prospexit nouum grauamen in eius honorem suæ doti adscribēs
sub eodem verborum compendio, ac penè orationis formula in
hunc modum. Et aun con tal pacto, vinculo, y condicion, y no de
otra manera, que si la dicha Anna Paula de Exea acaeciere mo-

rir

clausula de la p.
 capitulatio de d.
 Paula de Exea

clausula de la 2.
 capitulatio de d.
 Paula de Exea

rir sin hijos, ni descendientes hijos legitimos deste, o otro qualquiere matrimonio, que por muerte del dicho su futuro marido huviere contraydo, ò muriẽdo con tales hijos acaeciẽre aquellos morir menores de edad de cada catorze años, que en qualquiere de los dichos casos la suma, y cantidad de ciento y veinte mil sueldos laqueses, parte, y porcion de los sobredichos censales, y bienes aya de venir, y recaer, venga, y recaiga en el dicho, y arriba nombrado Micer Geronimo Pasqual de Exea su hermano, el qual dicho vinculo es el mismo expressado, y contenido en la dicha, y arriba calendada primera capitulacion matrimonial, y no diuerso, el qual a mayor cautela quiere aqui auer por puesto, y expressado como si de palabra, à palabra lo fuesse, y dicha primera capitulacion matrimonial por otra vez calendada, y expressada denidamente, y segun Fuero. Poit hæc secundum sortita maritum; iterumque viduata tertias quæsit nuptias cum Doctore Hieronymo Carrillo & Zapata, sub cuius locietate decessit mense decimo transcurssi anni 1640. testamentum condidit; in quo nullus, aut ex fratribus, aut remotioribus propinquis suam meruit memoriam. *Maligne circa sanguinem suum inferens iudicium maritalibus forsam delinimentis instigationibus ve corrupta* (vt de nouer calibus dicebat Gaius in l. 4. ff. de inoffi. testam.) reliquit autem substantiam suam marito, & alijs pijs operibus, & sic decessit prædicta soror testatrix, absque liberis prædefuncto communi fratre Hieronymo in Romana Curia, qui me heredem exasse sibi adsciuit.

Hijs prænarratis contendunt DD. Balthasar Cisneros, Iosephus Frances Canonici Metropolitanæ huius Ecclesiæ, D. Maça, & D. Carrillo executores dicti testamenti ad se dicto nomine pertinere censualia de quibus agitur in hac causa ad exequendam voluntatem defunctæ iure dominij.

Maritus desiderat bis centum libras annuas sibi in futurum præstandas viduitatis iure, in vim pactorum nuptialium stipulatas, ex hisque censibus persoluenas.

Ego vero, ceteris hac in parte exclusis, impugno iudicium, & dictas sex mille libras vindico in vim substitutionis Hieronymi fratris in casu quo dicta Anna absque liberis decederet prout decessit, nec conditionem euanuisse quamuis sorori Hierony-

mus non super vixisset, sed ad me tanquam suum heredem con-
ditionalis stipulationis spem fore transmissam contendo, quod vt
probem fundamenta iaciam.

Ac primum prænortandum dico, & duco potuisse Antonium
patrem fideicommissionem grauatam filiae huic apponere con-
ditionem, & legem quam voluisset, non solum in fauorem alte-
rius ex contemplatis per testatricem, quod inexpedito est per
doctrinam *Bartholi*, quam communem prædicant in *l. vnam ex
familia, §. sed si fundum de leg. 2. sed* etiã in fauorem extraneo-
rum ratione commodi, quod percipere potuisset si fideicommissum
non restitueret in vita cum posset bona restitutioni obnoxia
apud se retinere, illa enim restitutionis præuentio donatio est,
cuius ratione par poterat iniungere grauamen, vt optime aduer-
tit *Bartholus* ipse in *l. post mortem, C. de fideicommiss. num. 3. Padi-
lla 6. Molina lib. 2. de prim. g. cap. 4. nu. 3 2.* Deinde, quia disponens
prius iater contemplatos superaddere potuit substitutionem ex-
traneorum fauore sic voluntatem fidei committentis adimplens,
ex singulari, & subtili *Goueani doctrina lib. 2. variar. c. 19.* quam
eruditissimus Doctor *Christophorus de Suelues in cons. 27. nu. 22.*
cuius laudibus obesse non debet, quod viuunt; Que omnia præsius
confirmantur perfecta ad plenum dictæ Annæ Fernandez volun-
tate sub quâ scriptum reliquit, quod etsi Antonium virum præ-
dicti fideicommissionem grauaerit, largiebatur autem vt pos-
set totam suam substantiam alienare pudorique, & fidei eius ma-
gis, quam iuris vinculo prædictum fideicommissum relinquebat
(prout olim *Romanus* in §. sciendum, de fideicom. heredit.) Sic-
que infirmum erat hoc fideicommissum, & inefficax, & ex vtro-
ne restituendi facultate necessariam exercuit electionem An-
tonius, maximaq; liberalitate filiam prosecutus fuit, vt merito hijs
attentis lege aliqua libertas dispositionis, si sine liberis decessisset
moderari, & comprimi extraneorum etiã fauore potuisset, arg.
tex. in *l. ab eo, C. de fideicom. & hac via non tam coactum fideicō-
missum erat, quam permissum; sicque ab electate potius quam
à testatrice commodum capiebatur, vt merito hæc consideratione
onus, & grauamen etiã aliorum fauore adscribi posset, ex*

S

eleganti Doctorum distinctione quam sequuntur *Gabriel conf.*
 132. nu. 75. lib. 1. *Peregrin. decis.* 106. nu. 2. *Pereyra de pot. elig.* 3. p.
 c. 16. nu. 6. *Sesse decis.* 373. nu. 7. 387. nu. 6. in fine. Sed quamuis in
 stricta iuris ratione hoc non insubtiliter adstrui, & fulciri pos-
 set, est dum solidissimis alijs rationibus res ipsa manifestatur, ve-
 reor, ne dum in horum disceptatione versamur lis crescat, ut so-
 let aliquando inter Medicorum manus infelix ægritudo, ut sic
 ex *Michaele de Montaigne* obseruat bene eruditus *P. Andreas*
Canonius ad Hypocratis Aphorismos in prologomena fol. 41.

Sed è vertice ad vallem descendamus, & præscribamus certis-
 simum, ac extra omnem dubitationis aleam esse, consensum eius
 cuius de re agitur sic officere consentienti vt nullum ad impugnã-
 dum actum regressum obtinere possit; de tacito consensu adfunt
 iura in *l. si sine, C. ad Velieian. c. 2. de accus. in 6. l. super seruis, C. qui*
militare non possunt lib. 12. l. si de iussor, S. pater, de pignor. l. Gaius,
de pign. act. cum sexcentis apud Pacianum lib. 1. de prob. c. 29. per
rot. Siatil. Pacificũ de Saluiano inspect. 3. c. 5. à n. 45. Theaur. lib. 3.
q. foren. 31. Æneum Robert. lib. 4. c. 14. rer. jud. D. Christophorum de
Suelues conf. 52. nu. 6. qui plures annumerat, & de expresso, l. cum
pater, S. libertis de leg. 2. l. sicuti, S. venditionis, ff. quib. mod. pign.
l. non videtur. ff. qua in frau. cred. cum innumeris apud Pereyram
de pot. elig. lib. 3. c. 16. à n. 23. Cancer lib. 3. var. c. 2. de inuen. n. 203.
Molin. de Hissp. lib. 4. c. 1. nu. 16. Fusar. q. 3 18. à nu. 315. & in spe-

cie nostra pactorum dotalium est singularis, ac pulcher *tex. in l.*
cum maritus 29. S. mulier. ff. de pactis dotalibus, aureis hisce ver-
bis rem comprehendens, Mulier de dote quam dedit pacta est, ut
si in matrimonio deceßisset: fratri eius redderetur, iisque in eum ca-
sum stipulatus est, mulier decedens quasdam res dotales marito le-
gavit, & alijs, quosdam ex seruis dotalibus manumisit. Quæsitum
est an maritus earum rerum nomine quas legavit mulier, & seruo rō
quos manumisit fratri teneretur. Respondi nil proponi cur non te-
neretur; Sed sitendum aliquantulum, & obseruandum Sceuolam,
sic proposito casui respondisse, quasi in ea consultatione nullus du-
bitationis scrupulus adesset, id enim important verba illa, nil pro-
poni cur non teneretur. Vnde appositissime Baldus per hunc text.
docuit in l. pro hereditarijs col. 3. & fin. C. de hered. act. Mulierẽ

B

non

non posse de dote testari quando est ad alium applicata vigore cōtractus, & eius interest non reuocari, cuius dictum amplexantur *Arctinus, Decius, Ruinus, & Boerius*, cum Senatu Pedemontano apud *Cacheran. decis. 20. nu. 6. Fontanella de pact. to. 2. clau. 5. glo. 10. p. 1. nu. 16. fol. 313. Surdus conf. 116. nu. 5. nec omittendus Boerius ad huius rei exornationem conf. 50. usque ad medium.*

Comprobatur in super superior traditio duobus præiuditijs in Regio Senatu Cathalonix decretis referente, & approbante *Iacobo Cancerio lib. 3. var. c. 2. de inuentario nu. 200.* quibus nil ad propositum aptius, & ad victoriam felicius inueniri posse existimamus, prosequitur eorum memor *Fontan. sup. num. 21.*

Ex qua doctrina commodissime inferitur, quod cum in nostro Regno alteri per alterum stipuletur, quia statum chartæ, *Portol. ver. instrumentum num. 84.* donatio absentis facta irrevocabiliter quaeritur, ut ipse *nu. 85. Craueta*, qui loquitur in causa Aragoniensi *conf. 985. Sess. decis. 189.* quod ad stipulante graphario iure etiã admittit DD. ut late *Borrell. to. 3. decis. tit. de dona. à n. 176. Barbof. clau. 105. Surd. deci. 111.* Sicq; cū in nostro casu Anna dū nubebat Ludouico Malo, idem vinculum apposuerit suæ dote, quod pater præponebat, & apertissimis strictissimisque verbis professã fuerit, ibi: *Taquella los trabe con tal pacto, vinculo, y condicion, y no en otra manera, &c.* Consequitur ius ita ad fratrem Hieronymum spei conditionalis peruenisse, ac si ipse præsens ad stipulatus esset, cum inter præsentem, & absentem nulla valeat apud nos conflictui differentix ratio, nec Notarij stipulatione intercedente vlla etiam hæsitatio remaneret.

comunit usq; loquend.
alar^a capitularis

Roborantur autem viriliter superiora ex eodem pacto, in secundis suæ dotis cautionibus appposito, ubi cum prædicta Anna cõfualia à patre donata litiq; obnoxia, simul cum alijs bonis in matrimonio contulisset, illorum se dominam pleno ore professã, eidem vinculo supposuit, & ad fratrem qui præsens aderat si sine liberis ipsa decederet peruenire iussit, ex quo enixior, ac firmior suæ voluntatis explicatio deprehenditur, iuxta notata per DD. in *l. Ballista, ff. ad Trebel: cum alijs apud D. Suelues conf. 86. num. 6.*

Iuuat nõ minus tanti temporis silentiũ, ad præscriptionem etiã super-.

superabundans quo potuit Anna si aliquo modo se lesam, aut de-
ceptam inspiceret conqueri de grauamine, & iuris aliquo reme-
dio sibi subuenire, quod cum omisserit, eam voluntatis suæ de-
clarationem temporis trāscursu, velut euidentiore, & silentiario
testimonio confirmatam voluit, ex hijsque in strictiori casu no-
tantur per DD. in l. fin. C. si maior factus, Simoncell. de decret. lib.
3. tit. 9. in sp. 1. nu. 4. cum seq. Cephalus cons. 3 14. col. fin. & cons. 3 15
nu. 20. & seq. Casar Barcius decis. 2. nu. 19. 20. Cancerius, qui sic in
specie argumentatur sup. d. c. 2. de inuent. num. 202.

Ex hijs placitis apertissime conuincitur fixam firmamque spē
conditionalis stipulationis transmissam fuisse ad vtilitatem Hie-
ronymi fratris eiusque hæredum; in contractibus enim plerum-
que tam hæredibus nostris, quam nobismetipsis cauemus; vt ait
Celsus in l. si pactum 9. ff. de probat. quo loci apositifissime adno-
tat eruditissimus Cuya. voculam plerumque, regulam transmissio-
nem pactorum edocentē indigitare, quod manifestius fiet ex ani-
maduersione Rubricæ de probationibus, sub qua iacet tex. ille,
nisi valde fallor, vt significet Consultus pactum in materia proba-
tionis, et si hæredum nulla adsit memoria reale esse, & contrariū
asserenti probationis onus iniungi, ad idem cumulada erunt plu-
ra alia auctorum iuris testimonia, l. sicut 8. §. si debitori 16. ff. quib.
mod. pig. sol. l. si necessarias, §. de vendendo 4. ff. de pig. act. l. late pa-
ctum 40. §. fin. ff. de pactis. Et commendat l. lig. lib. 2. com. c. 21. lit.
L. Anton. Gomez to. 2. var. c. 11. à nu. 12. Surdus cons. 133. n. 45.
D. Suelues cons. 86. nu. 4. in qua lite contrarium dedimus respon-
sum, & in specie pactorum nuptialium, Molin. lib. 3. de ritu nap. q.
25. num. 5. Menoch. cons. 225. Surdus decis. 144. num. 24. cons.
403. num. 2. lib. 3.

Hæc autem transmissio adeo fauorabilis, & efficax à Iure con-
suetis prodita est, vt ad eam excludendam nisi materia subiecta,
aut euidētissime coniecturæ contrarium persuadeant, necessum
sit contrahentibus pactum tāxare, & in eorum tantum personam
concipere per l. si tibi decem, §. 1. & 5. ff. de pactis, l. non solum 8.
§. tale legatum, 3. ff. de lib. leg. l. 3. §. cum Titio, ff. de adim. leg. Barr.
Albericus, & antiqui in d. §. tale legatum, Ant. Gomez d. nu. 12.
l. lig. lib. L. Honded. cons. 36. nu. 23. late Pereyra de emp. & vend.

c. 20. n. 23. & adhuc innumeri ad exclusionem extraneorum, non suorum heredum id sublimitant, quos plena manu congesimus in causa *Susanae Canelon*, super elect. iuris firma.

Huius vero rei causa non nostris frequentius rationem tradiderunt contractus ab ultimis elogijs discernentes, quia in contractibus duorum factum inspicitur, sibi suisque in dubio prospicientium, d. l. tale pactum 40. §. fin. ibi: *Cum inter contrahentes id actum sit, ut hæredibus consulatur*, ff. de pactis, at in ultimis voluntatibus cum heredum, aut legitariorum attendatur affectus, personam non transgreditur dispositio, arg. tex. in l. neque adiecit, ff. pro socio, (quam illustrat *Pinellus* in l. 1. 3. p. num. 60. vers. probatur secundo, c. de bonis mat.) ad lucunt, & confirmant rationem hanc glo. in §. ex conditionali inst. de ver. obl. ubi *Pich. nu. 10. Gomez sup. n. 12. Honded. conf. 36. p. 3. nu. 21. Sesse decis. 355. à nu. 70. & decis. 243. Molinus de ritu nup. lib. 3. q. 25. nu. 6. Raudens. conf. 52. nu. 47. lib. 1. mitto nunc alias rationes apud Vasquium de succes. crea. lib. 1. §. 10. nu. 183. Menoch. conf. 325. nu. 51. ad finem, Petr. Fab. in l. qua legata, ff. de reg. iur. Hieronymum Zanchum 4p. ad §. cum ita, nu. 15. Alciat. lib. 3. paragon. c. 13.*

Nec prædicta transmissio, quæ iure medio fit in contractibus extinguitur quando contractus conditionalis est, & pendente conditione decedit stipulator, nam cum certissimam, & inuariabilem spem adquirat; potuit secure illam ad hæredes suos transmittere, ex eleganti Iustiniani Imperatoris decisione in §. ex conditionali institutionum de ver. oblig. cuius limatissima verba sunt, *Ex conditionali stipulatione tantum spes est debitum iri, eamq; ipsam spem in heredem transmittimus, si priusquam conditio extet mors nobis contigerit*. Huius verò sanctionis auctoritate sepius in causarum decisionibus uti demonstrant varia loca apud D. Reg. Sesse decis. 50. nu. 47. 243. per tot. 254. n. 98. & agnuit egregia Senatus D. Lusitaniae Aragonum decisio, anno 1554. in motiuis causæ de Sobradie, ibi: *Non tamen propterea extinctum fuit fideicommissum seu ius ad illud competens, propter spem certissimam, & infallibilem, quam in re illius habuit ad prædictum fideicommissum consequendum, & ideò tale ius ex eadem spe resultans potuit ipse Raimundus ad suum heredem transmittere*, videndi etiam *Hodier*

na ad *Surd. decis. 144. Addentes ad Molin. lib. 1. c. 1. num. 20.* Et in materia nostra reuerſionis bonorum ad heredes donatarij quã uis is pendente cõditione migrauerit, adeundi *Seſſe ſup. d. decis. 243. Cancer lib. 3. var. c. 21. de tranſmiſ. a nu. 95. Fontanela de pãtibus clau. 4. glo. 24. nu. 23.* qui cãteros conducunt, & recte explicant tex. in *l. quod de pariter, ff. de rebus dubijs,* iuxta ſenſum *gloſæ Rogerij, Bartholi, Donelli,* & communis in *d. l. quã ſequuntur Cancerius d. c. 21. num. 98. & Fontan. num. 36.*

Nec prædictis obſiſtit *Peregrini ſententia de fideicom. ar. 51. n. 20.* ubi ſubſtituto poſt mortem primi donatarij, ante implemẽtum conditionis deſiciente, nullam ad heredes tranſmittere ſpem ad firmavit, in cuius ſententiam *Bartholum, Alciatum, & Tornielum* adducit.

Nam in primis aduertere libet *Bartholum* in eo cõſilio, quod etiã erranter ſignat, eſt enim *conf. 212. nil ad propoſitum, decidere,* imò pro noſtra ſtare ſententia apparet in *l. huiusmodi, ff. quando dies legati cedat, & in d. l. quod de pariter, ff. de reb. dub. vt recte expendit *Cancerius num. 98.* Deinde in fine dicti numeri uigefimi *Peregrinus* contra ſuam adduxit ſententiam *Ripam,* cui nec ſatisfacit, aut quidquam reſpondet, ſic ad aliam queſtionem ſeueniens. Tandem, quia in expreſſo eum reprobant *Cancerius, Fontanella, Addentes ad Molinam, & Hodierna ad Surdum dictis in locis.**

Præterea ſi recte aduertatur eius ſententia ad noſtrum caſum trahenda non eſt, ſed ad diſpoſitionem, & donationem cauſa mortis, ex cuius natura eſt, vt præmoriẽte donatario maneat relictum pœnes ipſum donatorem, vt in principio, §. 1. *de donatio nibus,* quem ad propoſitum ipſe conduxit *Peregrinus in d. nu. 20.*

Et comprobatur inſuper explicatio hæc ad dictum *Peregrini* locum ex allegatione *Tornielli,* qui de ſpecie vltimæ voluntatis loquutus fuit in *conf. 31. præcipue nu. 20. inter conſilia Põrtij, & cum Doctõris auctoritas intelligenda ſit ſecundum Doctõrem quem allegat ex *Barth. in l. non ſolum. §. liberationis, num. 7. de lib. leg. ſequitur manifeſte ad caſum noſtrum, ubi fuit in contra- cõtibus appoſita ſubſtitutio aptari non poſſe *Peregrini* doctõrinam. Et ſic ad vltimæ voluntatis diſpoſitionem remittunt intellectum**

*elluzar de Peregrini
& hæc contra d. luy*

reſpondet a Peregrini

ita p.4.num.432. Et sic venit in obligatione creditorum transmissi-
tentis, vt post *Torniellum* ipse *Zanchus* adnotauit num. 114. &
115. Igitur dispositio à contractu recipit fundamentum.

Secundo hanc transmissionē induximus ex consensu, & stipula-
tione celebrata ab ipsa sorore fauore, & cōtēplatione eius fratris
Hieronymi in repetitis illis verbis, *y aquella los trae con tal pacto,*
vnculo, y condicion, &c. Ex quibus ipsam stipulatam, & ius ex
contractu *Hieronymo* quāsitum fuisse conuincitur; stipulationis
enim natura est stipulantem necessitate adstringere *prin. inst. de*
ver. oblig. recurrendum ergo non est ad testamentum.

Tertio ipsa soror secundis dotis suæ cautionibus idem sibi ad-
scripsit grauamen, vbi nec pater donauit, nec adfuit, sicque dupli-
ci in contractu fratrem ad dictas sex mille libras admisit; quid
est ergo, quod rem subtiliorem, & minus aptam disceptemus?

Et quamuis, vt opinor, presentiens pars aduersa huius scripturæ
ræ vim conetur adstruere substitutionem secundorum pactorū
nuptialium referri ad primam, esseque de hijs idem iuditiū,
cumque *Antonius* prius donasset ministerium suum in obsequiū
testatricis acomodans, videbatur tota huius rei structura à testa-
menti origine deriuari, ac proinde deficiente substituto *Hiero-*
nymo pendente conditione vanam, & caducam spem ad suos non
transmississe, *l. vnica, §. sin autem, C. de caducis.*

Sed arguta argumentatio hæc multis solutionibus expeditur;
negamus enim relationem secundæ scripturæ, sic ad primam aco-
modandam, vt quemadmodum ibi Pater fideicommissio se vo-
luit in ea quantitate exonerare, sic etiam dicendum sit eam dotis
qualitatem in secundis tabulis nuptialibus repetitam: in hijs enim
vt prædiximus filia, vt sua adduxit bona omnia ad matrimonium,
iam Pater nec donabat, nec aderat, sicque relatio non potuit ten-
dere ad qualitatem bonorum, nec ad executionem fideicommissi-
am in ea quantitate exoluti, sed ad id tantum vt filia exprime-
ret secunda pactione, non in alios casus se velle prægrauari quam
in hijs, quibus in prioribus tabulis consensit, videlicet si sine libe-
ris ipsa aut hij impuberes decessissent, vt plane indicant illa ver-
ba, el qual dicho vinculo es el mismo, &c. Sicque relatio iuxta
mentem contrahentium, vt iuri conuenit, interpretanda est, pul-
chre

brellbe atwary.
deluz.º capi. n.º

responde alu/ du.
& sepe en lu.º.
capitulo
parece y no se puede
negar la relatio de
la 2.ª. sup. una al

chre Iason, & Decius in l. si idem, cum eodem §. fin. de iurisd. om.
iud. Socinus junior, Craueta, & alij apud Menoch. conf. 115. n. 14.
lib. 2. Et in specie pactorum nuptialium Molin. lib. 3. de ritu nup.
c. 24. num. 301.

Et præcipuè afirmandum hoc viderur, nam in ea parte prioris
scripturæ, vbi Pater filix fratrem substituit, nulla adest mentio
fideicommissi, aut materni testamenti, sicque relatio non est ad
alios casus, aut qualitatem protrahenda, contra mentem partium
eiusque naturam.

Præterea fere tota nostræ causæ victoria in consensu, & ap-
probatione Annæ sororis in primo, & secundo donationis con-
tractu potissime constituitur, quod si ita est ad quid disputatio de
virtute relationis, aut origine testamēti? Nonne secunda se refert
ad primam donationem à se ipsa celebratam? Quod suo ore di-
lucide professa est potuit in alterius perniciem reuocare? Nusquā
certe nisi constitutissima iuris documenta, & fundamenta pro-
sternantur, quibus statutum est, Neminem posse mutare consilium
suum in alterius iniuriam, l. nemo potest, ff. de reg. iuris, bonus tex. in
l. non dubium, C. de testam. vbi sunt elegantissima verba, illud e-
tiā adijciendum est, ut qui ex testamento, vel ab intestato, hares
exierit, etsi voluntas defuncti circa legata, seu fideicommissa le-
gibus non sit subnixta, tamen cū sua sponte agnouerit implendi eam
necessitatem habere, nec omittenda decisio, l. generaliter, C. de non
numer. pecu. ibi: Nimis enim indignam iudicamus, quod sua quis-
que voce dilucide protestatus est, id in eundem casum infirmare,
testimonioque proprio resistere, prosequitur Pereyra de pot. elig.
c. 16. lib. 3. num. 15. & seq.

Ex quibus omnibus iuridice, & dilucide deprehenditur pactū
dotis restituendæ ab Anna, fauore fratris Hieronymi appositum
& repetitum, spem peperisse non euandam, aut futilem, sed cer-
tissimā, & inuariabilē, potuisseque eam, quæ nunc pendente condi-
tione decedentem ad suum hæredem transmutare, ex d. §. ex con-
ditionali, communiq; Doctorum sententia vltimas voluntates
in hoc à contractibus distinguentium.

Potuissem insuper varias in medium transmissionis coniectu-
ras, ex his pactionibus elicere, sed tempori, & stylo parcens cum
regulæ innitar libens omitto.

Præc-

fundate la subnixa
es, la parte ebel unfer
mi eho de d. Paula
ho eho capi holo
vmeis 2°

C A

Præterea liceat animaduerrere intempestiuam viduitatis petitionem omnino excludendam, cum in præiudicium substitutionis Hieronymi fratris subsistere non valeat, debeatque in cæteris bonis liberis in matrimoniū adductis constitui, & cum in actis cōstet dotem vsque ad decem mille librarum numerum ascendisse, ad maritiquæ manus peruenisse, retinet apud se bona libera ex quibus possit deducere biscentum libras annuas ratione viduitatis, sicque ad subsidiaria bona, & restitutioni obnoxia transire non debet arg. tex. in *auth. resque, C. communia deleg.* cum expensis à *Molino verbo viduitas*, & ab alio *Molina lib. 4. de primogen. c. 6. num. 15. 16.*

Et liceat tandem amplissimi Senatores, sororis huius iuditiū grauitè ferre, quæ suos omnes grauitè tulit, iuridica, & doloris plena quærimonia est, fratres fraternis spoliari bonis adnotante *Eringio de iure burgorum. num. 707.* Et sicut natura duce sanguine coniuncti diliguntur, sic ab ipsa abhorret natura extraneos fratribus præponere, extraneum igitur iudicium, benigno, prudentique vestro decreto exterminandū, quasi non sanæ mentis fuerit soror cum testamentū ordinaret; Quid quod legibus nō est ignotum, *Cōtra feminas immoderatas, & intēperantes prospicere, quæ plerumquæ nouis maritis, non solum res filiorum, sed etiam vitam addicunt*, vt norantissime *Constantinus Imperator* admonuit in *l. lexque tutores, §. lex enim, C. de administ. tutor.* Spero igitur fidei, & felici spe vos etiam, magni Senatores, prospecturos, & quam semper expertus sum benignitatem, & gratiam vestram in hoc etiam negotio, iustitia media, confirmaturum, ad vos confugio, & suplex vestra numina posco. Sub censura, &c.

*Ioannes Christophorus
de Suelues.*

Ioannes Baptista de Alegre.

Didacus Serra, & Foncillas.

Iuan Antonio de Costas.

Ludouicus ab Exea & Talayero I. D.